

1999-ben íródott ez a nyílt levél.

Búcsúzóul...

Az elmúlt év alatt mind több és több alkalommal látogattam haza Magyarországra az Internet segítségével. Új ismeretségeket, barátságokat találtam és a számos Online kiadványok napi hírei olvasása mellett volt alkalmam betekintést nyerni a mai, otthoni világba az új barátok és ismerősök levelei nyomán. Az eredmény? Ma, az új esztendő második napján egy rövid és fájdalommentes önvizsgálat után végleg búcsút mondok és minden kapcsolatot, végleg és visszavonhatatlanul megszakítok szülőhazámmal.

Hetven éves múltam, érzelmi és értelmi egészségem védelmében teszem. Álmatlan éjszakák és önmagammal folytatott viták késztettek az elhatározásra. Be kell látnom most újra és gondolom utoljára, hogy már semmi közös nincs az otthoniakkal, még a nyelvünk is más, nem értem az új szóhasználatokat, a vulgáris, kocsmaszagu vita hangoskodást. Köz és szépírók sárba ragadt stílusát. Nem értem az új hazugságokat, térdencsúszó új hitet, a szentek és letűnt hősök újászületését. Egy egész elfelejtett szótár tolakodott a mindennapi életembe és mérgezi meg a gondolataimat. Fogalmak amiket negyven év alatt sikeresen irtottam ki magamból, mint: gyűlölni, proli, családfa, a származás előjoga, ki-vagyok-mi-vagyok-külömb-vagyok, dicső múltunk, címek és doktor-elöl, doktor-hátul egoista rongyrázás, zsidózás és revízió. Nagy Magyarország Menyország... Az Isten kedvencei. Rómát kiszolgáló, testvérgyilkoló Vajk, aka Szent István, Szent

Korona, - egy letűnt dicstelen monarchia jelképe egy Köztársaság Parlamentjében?

Ma ismét a piacra dolgozik mindenki? Sztahanovista traktorosokat, szentek és degenerált királyok váltották fel, új kronikások a cifra uraságot hívják tanúnak s Tiborcnak ismét kuss a neve. Moszkva helyett ma a Vatikán az imádat célja? Amit látok, sajnos az egy gerinctelen nép, elveket, hűséget cserélve, időről-időre, mikor honnan fúj a szél. Hinni szeretném, hogy semmi közöm már hozzá. Korrupt rendőrök, hazai és vendég mafia, mindent túlélő ügyeskedők, harmadrendű, tehetségtelen uszító politikusok... Mocskolodo pártelnökök...

Órákat töltöttem a monitor előtt, próbáltam eligazodni ebben az új világban... Sikertelenül.

Mától kezdve inkább a kutyámmal járom a kiserdő ösvényeit, madarak zivajját és az avar zizegését élvezem. Rövid az élet, szeretni jobb mint gyűlölni, a múlt szégyene helyett inkább a jövőt álmodom, nagyon, nagyon kívánom, hogy jobbra forduljon a világ. Sajnos tenni érte én már nem sokat tudok.

Itt mondok ma búcsút, senkit bántani nincs szándekom. Egyenként, külön-külön csak rendes emberekkel találkoztam...

A teljes kép ami gondot okoz, ami torz s élni nélküle jobb.

